

Des del carrer Hurtado fins a Xanghai

El plaer de llegir la revista Guix

Al número d'octubre de 2011, en aquesta mateixa secció, valoràvem la lectura dels diaris i de les revistes adreçades als infants. Dèiem: «I, tanmateix, la lectura dels diaris pot ser una oportunitat magnífica per estimular la sensibilitat dels alumnes, per fer-los veure que hi ha unes altres realitats i per motivar-los a conèixer, a saber, perquè també volem que siguin crítics i curiosos». El pensament és aplicable a les persones adultes, als mestres i a les mestres que volen conèixer unes altres experiències i contrastar la seva pràctica diària.

I una de les millors maneres d'aconseguir-ho és subscriure's a una revista com la que teniu a les mans. Obrir la bústia i trobar-se'n la fotografia de la portada és un regal per als ulls, fullejar-ne l'índex convida a mantenir un lligam amb els companys i les companyes que tenen els mateixos interessos, i llegir-ne els articles ens fa còmplices dels que comparteixen les inquietuds del món que ens envolta.

La revista Guix també arriba a l'escola, hi circula —«secretament de mà en mà», com diria el poema d'Estellés— i s'hi llegeix tot constatant la pluralitat d'idees i d'opinions que busquen construir un bon model educatiu, sentint que estem fent el millor per al nostre alumnat. El Guix

sol trobar-se a l'expositor de revistes, generalment a la sala de reunions, on tothom té accés. És freqüent, també, que se'n fotocopiï l'índex i que es reparteixi. També és una pràctica normal recomanar-ne algun article abans de començar els claustres. A la biblioteca de l'escola se'n conserven els exemplars dels darrers dos anys i algun número excepcional.

Una de les accions que es poden fer en grup és la que anomenem «La pàgina tallada», que consisteix a imaginar-ne la part que en falta. L'editorial, un text potent i lligat a l'actualitat, és ideal per realitzar aquesta activitat. Es fotocopia la pàgina on està escrit, però una part, normalment la meitat del final, es tapa amb

un full en blanc perquè no surti a la còpia. Després es reparteix a tothom i cadascú opina sobre el plantejament i exposa els seus pensaments respecte a la qüestió que s'hi tracta. Solen ser idees interessants, de vegades divergents. S'acaba llegint el plantejament de la revista i es compara.

I ara... una pregunta matemàtica: «Si poséssim totes les pàgines que s'han escrit a la revista Guix, l'una a continuació de l'altra, la primera a la porta de la redacció —situada al carrer Hurtado de Barcelona—, arribaríem fins a Xanghai?». ■

AUTOR

Jaume Centelles
 Coordinador de la secció
 Viure la lectura
 Mestre de primària
jcentell@xtec.cat